

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 3. Non esse parabolam, sed veram historiam regis Nabuchodonosoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

ronamque habuit circumstantem, iam inter ceruos & lupos, inter apros & vrsos, inter leones & dracones versabatur; qui antehac fercula videbat in mensam inferri, quorum ne numerandi quidem, ne dum edundi copia erat, postea pro lautijs regijs, *fœnum ut bos comedit*; qui antea contus cæsariem calamistris crispabat, & vnguentis Arabicis imbuebat, postea illi crescebant *capilli in similitudinem aquilarum*; cuius digitii antea gemmis, velut cælum stellis lucebant, postea *ungues quasi anium*, aut falconis hamabantur. Et hæc omnia, per septem annos, est passus, ut tanto acerbius, quanto diutiùs deprimeretur; passusq; est, postquam iam triginta septem annis regnauit, ut tanto tempore assuetus delitijs, grauius sentiret calamitates inexpertus. Nonne hæc magna est metamorphosis?

Dan. 4.
30.

§. III.

Non esse parabolam sed veram historiam regis Nabuchodonosoris.

Maior apparebit hæc mutatio, si quid non sit, & quid sit, in apricum deducamus. Etenim magnitudine prodigijs adductus Origenes cum suis, ausus est affirmare, hæc de

318 Cap. X. Nabuchodonosor quale,

de Nabuchodonosore non historicè, sed parabolice duntaxat narrari, & sub regis huius nomine, casum Luciferi depingi. Verùm D. Hieronymus & alij plerique aiunt, hanc esse hæresin; cùm ex simplici narratione eius facti pateat, historiam esse; & scriptura clarè dicat, *omnia haec uenerunt super Nabuchodonosor regem*, quæ scilicet ipse priùs narrauerat, sibi in somno ostensa, ac postea re ipsa contigisse. Quo pacto autem contigerint, vel contingere potuerint, graphicè certatur. Necadem omnium est sententia.

Dan. 4.
25.

§. IV.

Quibus modis mutari potuerit, vel nō potuerit Nabuchodonosor?

Quatuor sunt modi, quibus id contingere potuit; 1. vt Nabuchodonosor talis in oculis tantùm aliorum videretur; 2. vt talis sibi duntaxat esse putaretur. 3. vt ferat talis reipsa esset. 4. vt partim talis esset, partim talis non esset, qualis ab auctoribus prohibetur. Primus modus placuit lib. 2. de Michaëli Medinæ, existimauit enim, regis Ede, c. 7. in bestiam conuersionem nequaquam veram, sed phantasticam duntaxat fuisse; quo pacto etiā Apostoli, quando Christum

Michael
Medin.

lib. 2. de

Edē, c. 7. in bestiam conuersionem nequaquam ve-

ridit.